

Sygn. akt: VIII K 811/13

1 Ds. 775/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Barbara Ignaczewska

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Kudłaty

przy udziale prokuratora Dagmary Rukawiczkin – Dorożko

po rozpoznaniu dnia 19 lutego 2014r.

sprawy przeciwko:

A. S.

ur. (...)

w L.

syna A. i A.

oskarżonemu o to, że :

w dniu 01 września 2013r. w L., w pomieszczeniu socjalnym sklepu (...) przy ul. (...), w czasie szarpaniny z pracownikiem ochrony J. K., który dokonał jego zatrzymania, dokonał uszkodzenia jego ciała w postaci złamania trzonu kości łokciowej lewej, które naruszyło czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu,

to jest o czyn z art. 157 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego A. S. za winnego tego, że w dniu 01 września 2013r. w L., w czasie szarpaniny z pracownikiem ochrony J. K., który zatrzymał go, kopiąc pokrzywdzonego dokonał uszkodzenia jego ciała w postaci złamania trzonu kości łokciowej lewej, które naruszyło czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu, to jest popełnienia czynu z art. 157 § 1 kk i za to na podstawie art. 157 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby 4 (czterech) lat, a na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

III. na podstawie art. 46 § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego J. K. nawiązkę w kwocie 1000 (tysiąc) złotych,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adv. M. B. kwotę 504 (pięćset cztery) złotych tytułem nieopłaconej obrony z urzędu,

V. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 657,95 (sześćset pięćdziesiąt siedem 95/100) złotych oraz wymierza mu opłatę w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt VIII K 811/13

UZASADNIENIE

W dniu 01.09.2013r. w sklepie (...) przy ul. (...) w L., oskarżony A. S. dokonał kradzieży dwóch opakowań kawy J. J. K. – ochroniarz obserwujący na monitoringu oskarżonego, zobaczył kradzież. W momencie, gdy oskarżony wyminął kolejkę przy kasie i chciał wyjść, J. K. zatrzymał go. Na żądanie ochroniarza udali się do pokoju socjalnego. J. K. kazał oskarżonemu wyciągnąć kawę i usiąść. Poprosił go o dowód osobisty. Spisał protokół z zatrzymania towaru i dał do podpisu oskarżonemu. W międzyczasie zawiadomił telefonicznie Policję. Oskarżony zażądał, aby po spisaniu jego danych, wypuścić go. Powiedział ochroniarzowi, że pożałuje, że go zatrzymał. Następnie wstał, odwrócił się i podszedł w kierunku tablicy z danymi osobowymi wszystkich pracowników. Ochroniarz poprosił oskarżonego, aby usiadł. W pomieszczeniu socjalnym znajdowały się noże i inne sztucce i z tego względu ochroniarz nalegał, aby oskarżony usiadł. Oskarżony go nie posłuchał. J. K. podszedł do oskarżonego z zamiarem posadzenia go. W tym momencie oskarżony odwrócił się i uderzył ochroniarza w twarz. Ochroniarz próbował go przytrzymać, ale oskarżony wymachiwał rękoma i kopał pokrzywdzonego. Pokrzywdzony się zastaniał rękoma i w pewnym momencie oskarżony go kopnął w rękę, w wyniku czego pokrzywdzony doznał złamania trzonu kości łokciowej lewej, co spowodowało rozstrój zdrowia powyżej dni 7. Pokrzywdzony w międzyczasie zerwał czujkę informacyjną – dzwonek i zaczął wzywać pomocy. Na miejsce zdarzenia przybiegli pracownicy sklepu M. J. i A. L.. Oskarżony szarpał i kopał pokrzywdzonego w przedsiionku. Starali się go uspokoić, ponieważ zachowywał się bardzo agresywnie. W pewnym momencie zaczął krzyczeć, że jest bity. Po chwili przyjechała grupa interwencyjna i patrol policji, który przejął oskarżonego. Pokrzywdzonemu spuchła lewa ręka, w konsekwencji został przewieziony karetką do szpitala.

Dowód:

-zeznania pokrzywdzonego J. K. k-7, 56-58

-zeznania świadka A. L. k-25,61

-zeznania świadka M. J. k-28,62

- częściowe wyjaśnienia oskarżonego k-15,54-55

-opinia biegłego k-29

Oskarżony A. S. ma 34 lata, jest kawalerem. Nie ma nikogo na utrzymaniu, z zawodu jest blacharzem pojazdów samochodowych. Otrzymał pracę w (...) i będzie zarabiał 1200zł netto miesięcznie. Był już dotychczas karany sędownie. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.

Dowód: dane osobopoznawcze k-14, 49

karta karna k-19

Zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W postępowaniu przygotowawczym oraz przed sądem wyjaśnił, iż dokonał kradzieży dwóch paczek kawy i dobrowolnie dał się zatrzymać. Poszedł z ochroniarzem do pokoju socjalnego, gdzie wręczył mu dowód osobisty. Ochroniarz dał mu do podpisu kartkę, gdzie były jego dane z opisem kradzieży. W pewnym momencie wstał z krzesła i odwrócił się tyłem do ochroniarza. Stał przed tablicą, gdzie był grafiki z danymi osobowymi pracowników. Ochroniarz kazał mu usiąść. Oskarżony odpowiedział, że za chwilę, przecież nigdy nie ucieknie. Po tych słowach poczuł silne uderzenie w tył głowy. Ochroniarz go wyzywał i bił go rękami po głowie, kopnął kilka razy w krocze. Oskarżony wyjaśnił, iż krzyczał: „ludzie pomóżcie, bo ochroniarz mnie bije”. Złapał ochroniarza za nogi, podniósł do góry i wstawiał do kąta przyciskając do ściany. Wówczas doszło do wykręcenia ręki pokrzywdzonego. Cały czas trzymał pokrzywdzonego ochroniarza, który się wrywał. Prosił go o spokój. Po krzykach oskarżonego przybiegło dwóch pracowników ze sklepu. Ochroniarz zaczął go bić i wyzywać. Potem zjawiała się Policja. Na żądanie został zawieziony do szpitala.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k-15,54-55

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonemu popełnienia zarzucanego mu czynu. Zebrane dowody w sprawie jednoznacznie wskazują na sprawstwo i winę oskarżonego A. S. w zakresie zarzucanego mu czynu pobicia J. K., czym spowodował u niego obrażenia ciała w postaci złamania trzonu kości łokciowej lewej tj. rozstrój zdrowia na okres powyżej dni 7.

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się w szczególności na zeznaniach pokrzywdzonego J. K., świadków A. L., M. J. oraz częściowo na wyjaśnieniach oskarżonego.

Zeznania pokrzywdzonego były stanowcze, konsekwentne i wiarygodne z punktu widzenia doświadczenia życiowego. J. K. wykonywał swoją pracę i nie miał żadnego powodu, aby bić oskarżonego, zwłaszcza, że wcześniej wezwał na interwencję policję. W ocenie sądu gdyby oskarżony pierwszy nie uderzył pracownika ochrony i wykonywał jego polecenia, do szarpaniny nie doszłoby. To oskarżony sprzeciwiał się zatrzymaniu, chciał, aby ochroniarz go wypuścił, zapowiadał mu, że pożałuje, że go zatrzymał. Prawdopodobnie oskarżony stosując agresję chciał uciec. Pokrzywdzony wcześniej nie znał oskarżonego, nie miał żadnego powodu, aby fałszywie pomawiać go o popełnienie przestępstwa. J. K. zatrudniony był jako ochroniarz i do jego obowiązków należało zatrzymywanie sprawców kradzieży do chwili przyjazdu policji. Świadek logicznie stwierdził, że pracuje jako ochroniarz, aby zarobić pieniądze, a nie bić ludzi. Agresję oskarżonego potwierdzili świadkowie A. L. i M. J., którzy widzieli fragment zdarzenia. Ich zeznania korespondowały z zeznaniami pokrzywdzonego. M. J. widział jak oskarżony wymachiwał rękoma w kierunku ochroniarza i go kopał, widział rozdarte spodnie. Zeznania A. L., M. J. i pokrzywdzonego ocenione łącznie w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego pozwalają na ustalenie prawdziwego stanu faktycznego w sprawie.

Z opinii biegłego lekarza medycyny sądowej wynika, iż u pokrzywdzonego stwierdzono obrażenia w postaci złamania trzonu kości łokciowej lewej, co spowodowało rozstrój zdrowia powyżej dni 7. W świetle opinii biegłego powyższe złamanie mogło powstać w okolicznościach podawanych przez pokrzywdzonego, a w szczególności na skutek kopnięcia, co dodatkowo uwiarygodnia relacje pokrzywdzonego. Sąd podzielił wnioski opinii co do rodzaju, stopnia ciężkości i mechanizmu powstania obrażeń ciała u pokrzywdzonego, ponieważ opinia jest rzetelna i pełna. Nie była kwestionowana przez strony.

Zarzuty oskarżonego, iż został pobity przez ochroniarza nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Stopień obrażeń poniesionych przez pokrzywdzonego uzasadnia twierdzenie, iż to oskarżony był najbardziej aktywny podczas szarpaniny, a ochroniarz wraz z pracownikami starali się zapanować nad sytuacją i uspokoić oskarżonego. Świadkowie nie potwierdzili, aby pokrzywdzony kopał oskarżonego. Gdyby pokrzywdzony kopał oskarżonego kilkakrotnie w krocze to oskarżony prawdopodobnie zwinąłby się z bólu i nie atakowałby pokrzywdzonego. Tymczasem jak to wynika z jego wyjaśnień już po rzekomym kopnięciu w krocze miał złapać pokrzywdzonego za nogi i „ustawić do konta”. Wyjaśnienia oskarżonego były nie tylko sprzeczne z dowodami, na

których sąd się oparł, ale także nie wiarygodne z punktu widzenia doświadczenia życiowego. Z tych względów sąd im odmówił wiary na okoliczność, iż to oskarżony został pobity. Sąd dał wiarę oskarżonemu tylko w tym zakresie w jakim przyznał, że ukraść dwie kawy i że ochroniarz kazał mu usiąść.

Mając na uwadze treść i wymowę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 157 § 1 kk. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu, oskarżony kopiąc pokrzywdzonego spowodował u niego złamanie trzonu kości łokciowej lewej, które naruszyło czynności narządów ciała na okres powyżej dni 7. Oskarżony kopiąc pokrzywdzonego na oślep musiał zdawać sobie sprawę z tego, że może spowodować obrażenia ciała co najmniej na okres powyżej dni 7. Złamanie kości łokciowej pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym z działaniem oskarżonego.

Wymierzając oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd miał na względzie znaczny stopień winy oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu. Oskarżony działał umyślnie, godził w zdrowie pokrzywdzonego powodując bolesny dla niego uraz, który naruszył sprawność ręki, co stanowiło istotną niedogodność życiową. Sąd miał na uwadze sposób i okoliczności popełnienia czynu, zachowanie się pokrzywdzonego, który w żaden sposób nie sprowokował oskarżonego, lecz wykonywał tylko swoje czynności. Oskarżony znajdował się w pokoju socjalnym sklepu (...), gdzie znajdowały się noże i inne sztućce, a więc narzędzia niebezpieczne. Zatem powinien był wykonywać polecenia ochroniarza, który kazał mu usiąść.

Oskarżony nie przeprosił pokrzywdzonego i nie wykazał skruchy. W ocenie Sądu kara jest sprawiedliwa i adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego. Spełni ona swoje zadania zarówno w zakresie oddziaływania społecznego, jak również zadania wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego.

Pomimo uprzedniej karalności oskarżonego sąd warunkowo karę zawiesił mu na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk na okres próby lat 4 i oddał go w okresie próby pod dozór kuratora. Oskarżony podjął pracę, poczynił zatem starania, aby wdrożyć się do poszanowania porządku prawnego.

Na podstawie art. 46 § 2 kk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w kwocie 1000zł. Wymierzona nawiązka stanowi rodzaj zadośćuczynienia za spowodowane obrażenia, ból, cierpienie. Nawiązka w takiej wysokości nie będzie nadmiernie dolegliwa dla oskarżonego, a konieczność jej uiszczenia będzie miała na oskarżonego wychowawczy wpływ. Sprawdzi, że oskarżony nabierze większego szacunku dla cudzego życia i zdrowia i będzie panował nad swoim zachowaniem.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. kwotę 504zł tytułem nieopłaconej obrony z urzędu na podstawie § 14 .1 pkt. 2 i ust. 2 pkt. 1 w zw. z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu państwa koszty sądowe w kwocie 657,95 zł oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 120zł. Oskarżony podjął pracę i w konsekwencji jest w stanie ponieść zasądzone koszty.

Zarządzenie:

1. Odnotować w kontrolce,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć oskarżonemu z pouczeniem i jego obrońcy,
3. Kal. 14 dni.